

عنوان مقاله:

سبک ترجمه استعارات فولادوند و حلبی بر اساس راهکارهای ترجمه استعاره نیومارک (مطالعه موردی جزء اول قرآن کریم)

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، دوره 9، شماره 20 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سجاد احمدی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

حسین گلی - استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه اراک، اراک، ایران

خلاصه مقاله:

استعاره به عنوان یکی از وجوه زیباشناختی کلام، به ویژه در اثر ادبی مانند قرآن کریم، همواره مورد توجه اهل فن و ادب واقع شده است و یکی از پرکاربردترین وجوه بلاغی به حساب می آید. برگردان استعاره، در نگاه برخی افراد چنان ناممکن می نماید که گویی امری ناشدنی است. البته نظریه پردازان بزرگی چون نیومارک، تعریف دقیقی برای ترجمه استعاره پیشنهاد کرده اند که امروزه کاربرد آن را از سوی مترجمان مختلف، به ویژه در علوم دینی شاهد هستیم. در این جستار، پس از نگاهی گذرا به تعریف کلی استعاره و بیان ساختارها و چارچوب هایی که نیومارک برای ترجمه استعاره پیشنهاد می کند، به بررسی مقایسه ای سبک ترجمه فولادوند و حلبی از استعاره های جزء یک قرآن کریم می پردازیم. هدف از این مقاله آن است که جهان بینی جدیدی از ترجمه استعاره را پیش روی مخاطب خود بگشاید. روشی که در مقاله اتخاذ شده، بر آن است که از رهگذر تفاسیر مختلف به بررسی سبک ترجمه دو مترجم مذکور پرداخته، در پایان نیز شرح داده خواهد شد که دو مترجم از کدام چارچوب نظری بیشتر بهره گرفته اند و دلیل بسامد بالا یا پایین برخی از این چارچوب ها در کار دو مترجم چیست. هرچند در ترجمه های قدیم، پایبندی مترجم به بازتولید برای حفظ زبان مبدا نمود دارد، اما امروزه از شیوه های مختلفی برای ترجمه استعاره استفاده می شود که هر یک هدفی خاص را دنبال می کند.

کلمات کلیدی:

سبک، ترجمه استعاره، نیومارک، فولادوند، حلبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1007713>

